

dende Regler er det Praksis, at det er Justitsministeriet, der kan ophæve et Udvisningstilhold. Man har dog fundet det naturligt at henlægge denne Myndighed til Nævnet. En hertil sigtende Regel er optaget i § 8, Stk. 2.

Til § 9.

I F. § 14 indeholdes Hjemmel til, naar Udsendelse eller Udvisning er besluttet, at træffe Foranstaltninger til Sikring af den paagældende Udlændings Tilstedeværelse, eventuelt ved at hensætte ham under Bevogtning ved Politiets Foranstaltning, indtil Udsendelsen af Landet kan finde Sted. Tilsvarende Bestemmelser findes i den svenske, norske og finske Fremmedlovgivning. Efter Udkastet er der paa tilsvarende Maade aabnet Mulighed for i Tilfælde af Afvisning eller Udvisning at træffe saadanne Foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre Udlændingens Tilstedeværelse, dels i Tiden indtil den endelige Afgørelse foreligger, dels indtil Udsendelse af Landet kan effektueres. Disse Foranstaltninger kan begrænses til Meldepligt hos Politiet eller Pligt til at tage Ophold paa et bestemt Sted, men kan ogsaa, forsaavidt det skønnes paakrævet, gaa ud paa Hensættelse under Bevogtning som Regel i Arresthus eller Fængsel, eventuelt i et særlig dertil indrettet Bevogtningssted.

Man har under Hensyn til, at der normalt kun vil blive Tale om Hensættelse af ganske kort Varighed, ikke fundet det nødvendigt, at Afgørelsen af, hvorvidt Hensættelse under Bevogtning skal ske, henlægges til Nævnet, men har gennem Bestemmelserne i Stk. 3 og § 12 givet Nævnet Mulighed for at gribe ind, for saa vidt en foretaget Hensættelse ikke skønnes at være begrundet eller udstrækkes længere end rimeligt.*)

Til § 10.

Reglen om, at Udlændinge ikke uden særlig Tilladelse maa tage Arbejde, Stilling eller Beskæftigelse her i Landet, svarer til Bestemmelsen i T. § 6, Stk. 3, dog at man foran Beskæftigelse har udeladt Ordet „anden“ som værende uden særlig Betydning. Tilføjjelsen om, at dette gælder, hvad enten der for saadant Arbejde ydes Vederlag eller ikke, samt Bestemmelsen i det følgende Punktum om, at Udlændinge ikke uden særlig Tilladelse maa drive selvstændig Erhvervsvirksomhed her i Landet, er i Overensstemmelse med den hidtil i Praksis fulgte Fortolkning af T. § 6, Stk. 3. Forsaavidt angaar herboende Udlændinge, der virker

som Repræsentanter her i Landet, hvad enten det sker for danske eller udenlandske Firmaer, og herboende Udlændinge, der repræsenterer herværende danske eller udenlandske Firmaer i Udlandet, kræves der i Overensstemmelse med de hidtidige Regler Arbejdstilladelse. Udkastet betyder en Udvidelse ved at kræve Arbejdstilladelse af herboende Udlændinge, der i Udlandet repræsenterer en Erhvervsvirksomhed, der har Sæde uden for Danmark. Der vil sikkert kun i forholdsvist faa Tilfælde blive Spørgsmaal om Arbejdstilladelser af den sidstnævnte Art, men Erfaringerne fra de senere Aar har dog vist, at det vil være formaalstjenligt til Beskyttelse af berettigede danske Erhvervsinteresser at have Indseende med saadanne Udlændinges Virksomhed som Repræsentanter.

Med Hensyn til Udlændinge, der fra Udlandet indrejser paa Forretningsbesøg her til Landet som Repræsentanter for udenlandske Firmaer, er det ikke Tanken at gøre nogen Ændring i den hidtidige Praksis, hvorefter der ikke kræves Arbejdstilladelse til saadan Virksomhed.

Efter den nugældende Ordning meddeles Arbejdstilladelser til Udlændinge af Justitsministeren eller af Rigspolitichefen. Forinden Tilladelse meddeles, indhentes der som Hovedregel en Udtalelse fra vedkommende Fagministerium eller et dette underlagt Organ. Forsaavidt angaar Ansøgninger om Tilladelse til at tage lønnet Beskæftigelse af mere underordnet Karakter i andres Tjeneste, høres saaledes i Reglen Arbejdsdirektoratet, der atter plejer at indhente en Udtalelse fra vedkommende Arbejdsløshedskasse, medens der over Ansøgninger om Tilladelse til at drive selvstændig Erhvervsvirksomhed her i Landet eller til at tage Beskæftigelse i en ledende Stilling i en herværende Handels- eller Industrivirksomhed indhentes en Udtalelse fra Handelsministeriet, der atter plejer at indhente en Erklæring fra Grosserer-Societetet, Industriraadet eller Haandværkets Fællesrepræsentation. Andragender om Tilladelse til at tage Engagement som Artist eller give Koncerter o. lign. forelægges henholdsvis Dansk Artist Forbund og Dansk Tonekunstner Forening.

Afgørelsen i de heromhandlede Sager henlægges efter Udkastet principielt til Nævnet, i hvilket Arbejds- og Socialministeriet og Handelsministeriet, under hvis Omraader langt det største Antal Sager

*) Lovforslagets § 9, Stk. 3, afviger fra Udvalgets Udkast, jfr. de særlige Bemærkninger nedenfor til § 9, Stk. 3.